

РЕШЕНИЕ

№ 6353

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8011** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 85 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ю. С., гражданин на А., роден на 08. 01. 2003 г., с адрес за призоваване: С., [улица], РПЦ – Военна рампа, срещу Решение № УПВР-337 / 20. 07. 2021 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради липса на мотивирано произнасяне, че не са налице обстоятелства, доказващи основателен страх от преследване. Липсвало произнасяне по конкретно изложените факти и обстоятелства от значение за случая на жалбоподателя. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УПВР-337 / 20. 07. 2021 г. на интервюиращия орган и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – ИНТЕРВЮИРАЦИЯ ОРГАН при ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № РД09-ВР-1039 / 10. 06. 2021 г. до председателя на ДАБ,

жалбоподателят Ю. С., гражданин на А., роден на 08. 01. 2003 г., пол – мъжки, етническа принадлежност – узбек, по вероизповедание – мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, е поискал закрила. На 08. 07. 2021 г. е проведено интервю, подписано от жалбоподателя, преводач и интервюиращ орган, в което е посочено, че жалбоподателя е напуснал А., тъй като баща му бил военен и го убили талибаните, поради което не можел да остане в страната. С решение № УПВР-337 / 20. 07. 2021 г. на интервюиращия орган е отхвърлена молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и с назначения от съда процесуален представител по реда на Закона за правната помощ. Поддържа, че и към настоящият момент е непълнолетен, като неправилно било посочено, че е над 18 години. Твърди, че живота му би бил застрашен ако се завърне в А..

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е съобщено на жалбоподателя на 06. 08. 2021 г., а жалбата е депозирана на 10. 08. 2021 г. - в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

На основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

В чл. 13, ал. 1 от ЗУБ, са посочени хипотези, при които молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, като същите съобразно посоченото от интервюиращия орган са, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденеца се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

В случая, чужденеца е регистриран на 10. 06. 2021 г. и от тази дата следва да се брой законоустановения срок за произнасяне.

В същото време, поради възникнали съмнения относно действителните години на чужденеца, доколкото същият при регистрирането е посочил, че е роден на 08. 01. 2004 г. и съответно е непълнолетен, с разпореждане от 11. 06. 2021 г., е назначена експертиза, за установяване на неговата възраст.

На 07. 07. 2021 г. е представено експертно заключение относно фасова рентгенография на двете длани, като съобразно същото, костната възраст на Ю. С., е над 18 години.

На основание чл. 70, ал. 4 от ЗУБ, срокът по ал. 1 спира да тече до получаване на експертното заключение по чл. 61а, ал. 2 или 5.

Доколкото съгласно законовата норма, срокът за произнасяне е бил спрян от 11. 06. 2021 г. до 07. 07. 2021 г., а оспореното решение е постановено на 20. 07 2021 г., това е станало в предвидения законов срок.

В същото време, съдът намира, че основателно е прието от интервюиращия орган, че чужденеца не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, поради което е налице хипотезите на чл. 13, ал. 1 от ЗУБ.

Видно от заявеното в интервюто, жалбоподателя е посочил общо, че баща му служил като командир в армията и бил убит от талибаните, поради което майка му го посъветвала да напусне страната. В случая така заявения страх от преследване е изцяло голословен и неконкретизиран, като освен че не представя никакви доказателства в подкрепа на историята си, жалбоподателят и не сочи конкретни факти свързани със страх от талибаните. Видно от посоченото в интервюто, жалбоподателят изрично е посочил, че него никой не го е заплашвал и не е оказвано насилие над него. Видно от заявеното в интервюто, жалбоподателят е заловен при опит за напускане на страната в посока С.. Доколкото молба за закрила не е подадена веднага след стъпването на българска територия, то очевидно същата не е провокирана от сериозен интерес от предоставянето на такава.

По делото е представена (стр. 19) справка вх. № МД-327 / 05. 07. 2021 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, съгласно която талибаните продължават атаките срещу градските центрове, като голяма част от страната се контролира от тях.

В представената в съдебното заседание справка вх. № МД-521 / 15. 10. 2021 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, е отразена актуалната обстановка в А. след превземането на страната от талибаните и сформирането на правителство от тях. Видно от тази справка, страната е обхваната от хаос и брутални нападения срещу цивилни.

Въпреки това, настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същия не е имал проблеми в страната си на произход, като изрично сочи, че не е заплашван. Всъщност целта на жалбоподателя е била Германия, като същия е заловен при опит да напусне страната в посока на С. и едва след това е подал молба за закрила, тъй като според неговите думи отразени в интервюто – „нямал избор“.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. Ю. С. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в А.

и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, като държавен служител или пък съдействал на чужденците, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в А..

В конкретния случай бежанската история на жалбоподателя е пълна с противоречия, поради което може да се приеме, че укрива важна информация по отношение на себе си, поради което независимо от критичната обстановка в страната му на произход молбата му за закрила правилно е отхвърлена, като явно неоснователна.

Видно е, че при регистрацията на чужденеца си същият е заявил, че е роден на 08. 01. 2004 г., докато на базата на медицинско изследване безспорно е установено, че е над 18 години, поради което следва да е роден на 08. 01. 2003 г.

В същото време в проведеното съдебно заседание представя копие на лична карта, с превод на български език, съгласно която е на 16 години, като дори това не съответства на посоченото от него при регистрацията, че е на 17 години. Видно е обаче, че визуално лицето на снимката не съответства на лицето на жалбоподателя и освен това се сочи, че картата е на М. Ю., докато жалбоподателят се казва Ю. С.. Въпреки, заявеното в съдебното заседание, че в действителност жалбоподателят се казва М. Ю. и всъщност не е разбрал какво са го питали, съдът не дава вяра на тези обяснения. Видно е, че в регистрационната карта, както и в декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ, жалбоподателят изрично е декларирал, че се казва именно Ю. С., като това е станало в присъствието на преводач от дари. В проведеното интервю, отново в присъствието на преводач, жалбоподателят потвърждава, че се казва Ю. С., като това се потвърждава във всички документи подписани от него. От друга страна, в представената лична карта се сочи, че лицето е родено в провинция Д., [населено място] У., докато жалбоподателят е посочил в регистрационния лист, че е роден в провинция П., [населено място].

При това положение, съдът намира, че жалбоподателят се опитва да се ползва от лична карта на друго лице и безспорно по делото е доказано, че същият е над 18 години и се казва Ю. С., тъй като това е заявено многократно от него, при наличието на преводач, поради което не може да се приеме, доводът за объркване.

В тази връзка следва да се отбележи, също така, че в проведеното интервю, жалбоподателят е посочил, че е бил член на политическа партия след баща си, докато в съдебното заседание отрича това. Също така е посочено, че баща му бил военен, а в съдебното заседание, че е бил полицаи, с уговорката, че е бил военен и сътрудник на полицията.

Доколкото жалбоподателят не представя вярно бежанската си история, умишлено, дава невярна или укрива съществена информация относно своя случай, както и се ползва от документ за самоличност на друго лице, молбата му за закрила правилно е отхвърлена.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със заповед № РД 05-791 / 09. 12. 2020 г. на председателя на ДАБ, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5-и състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. С., гражданин на А., роден на 08. 01. 2003 г., срещу Решение № УПВР-337 / 20. 07. 2021 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: